

Resolutionsforslaget kom til afstemning den 11. december og vedtoges med 77 stemmer for, 10 imod — herunder de vestlige stormagter — medens 11 afstod, heriblandt de fem nordiske lande.

Uanset at plenarforsamlingen havde færdigbehandlet Aden-spørgsmålet, godkendte 4. udvalg den 13. december på trods af britiske indvendinger, der var begrundet med, at sagen var afsluttet, at en petitionær, som repræsenterede Aden Socialist People's Party og „Aden Trade Union Congress“ fik lejlighed til at afgive forklaring for 4. valg. Petitionærens anmodning var foranlediget af attentatforsøget den 10. december i Adens lufthavn mod ministre fra Aden og mod den britiske højkommissær, og hvorunder sidstnævnte blev såret, medens en person dræbtes. Petitionæren hævdede, at attentatet var iscenesat af Storbritannien, og at 500 personer derefter var blevet arresteret, og udtrykte beklagelse over, at den britiske højkommissær havde indført undtagelsestilstand.

Påstanden om den britiske medvirken blev af den britiske delegation afvist som en „uhyrlig beskyldning“, det tilføjedes, at der kun var blevet arresteret et ganske ringe antal personer, og undtagelsestilstanden var indført af statsrådet og ikke af højkommissæren. Storbritannien påpegede endvidere, at det var et ejendommeligt tilfælde, at attentatet fandt sted, dagen før generalforsamlingen skulle stemme om Aden-resolutionen.

På grundlag af petitionærens udtalelser blev der af Algeriet, Indonesien, Iraq, Kuwait, Libyen, Marokko, Sudan og Den Forenede Arabiske Republik fremsat følgende resolutionsforslag:

Generalforsamlingen, som erindrer om sin resolution 1949 (XVIII) af 11. december 1963 vedrørende Aden-spørgsmålet,

har hørt petitionærens fremstilling af den seneste udvikling i territoriet,

er dybt foruroliget over den kritiske og eksplosive situation i Aden og Aden-protectoratet som en følge af nødsituationen og arrestation og internering af nationalistledere og fagforbundsledere såvel som deporteringer af andre, en situation som indebærer en nægtelse af fundamentale rettig-

heder og udgør en fare for fred og sikkerhed i området,

1. *opfordrer indtrængende Storbritanniens regering til som hastesag at træffe forholdsregler, der mest effektivt sikrer*

- a) *øjeblikkelig løsladelse af nationalistledere og medlemmer af fagforbundene,*
- b) *at alle deportationer af indbyggere fra territoriet bringes til ophør,*

2. *opfordrer generalsekretæren til at bringe denne resolution til Storbritanniens kendskab med henblik på dens virkeliggørelse.*

Forslaget kom uanset de modstående sædvanlige procedureregler som en nødforanstaltning til øjeblikkelig afstemning og vedtoges med 42 stemmer for, 20 imod (de vestlige lande herunder samtlige nordiske lande samt Israel) medens 28 afstod. Under den kortvarige debat om forslaget afgav den *danske delegerede, landsretssagfører Hermod Lannung*, følgende korte stemmeforklaring:

„Vi er blevet anmodet om at stemme om en resolution, hvis tekst vi først netop har set. Vi har overhovedet ikke haft lejlighed til at behandle resolutionen i vor delegation og endnu mindre til at rådføre os med vore regeringer. Der er fremsat en række beskyldninger, som vi ikke har haft lejlighed til at bedømme berettigelsen af. Under disse omstændigheder føler min delegation sig forpligtet til at stemme imod den resolution, som vi her har foran os.“

Den 16. december stadfæstede plenarforsamlingen resolutionen med 53 stemmer for, 23 imod (herunder de fleste vestlige lande og samtlige nordiske lande), medens 31 afstod.

Malta-spørgsmålet.

1. Nogle faktiske oplysninger om Malta.

Øgruppen Malta er beliggende i den centrale del af Middelhavet mellem Siciliens og Tunesiens kyster. Området har et areal på ca. 316 km². og består af hovedøen Malta og de mindre øer Gozo og Comino. Befolkningstallet er ca. 330.000 (1961). Området er således et af de tættest befolkede i verden.